

بخشنامه‌های مالیاتی

شماره: ۳۰/۴/۴۱۵۹

تاریخ: ۱۳۶۷/۴/۲۵

گزارش شماره ۲۶۷ - ۳۰/۵ مورخ ۶۲/۸ دفتر فنی مالیاتی حسب ارجاع معاونت محترم درآمدهای مالیاتی در جلسه مورخه ۶۷/۴/۲۱ شورای عالی مالیاتی مطرح است. مفاد گزارش اجمالا "این است که اداره کل مالیات بر شرکتها در تطبیق وضعیت مالیاتی سود سهام پرداختی به شرکت سرمایه‌گذاری ملی ایران با صورتجلسه مشورتی شماره ۴۲۱۹/۱۷ مورخ ۶۶/۳/۱۷ شورای عالی مالیاتی دچار تردید شده و موضوع از دفتر فنی استعلام و دفتر مذکور طی نامه شماره ۲۷۰۶/۲ - ۶۶/۱۰/۲۹ در پاسخ اعلام داشته است که چون قسمتی از سهام یاد شده متعلق به بخش خصوصی است و سهم دولت و بخش خصوصی از سود پرداختی یا تخصیصی به شرکت یاد شده مشخص و تفکیک نشده است. لذا مشمول مقررات بند "الف" ماده ۸۰ قانون مالیاتهای مستقیم نبوده بلکه مقررات بند "ت" ماده مزبور نسبت به موضوع جاری است، چون اداره کل مالیات بر شرکتها نظر اخیرالذکر دفتر فنی را مغایر با نظر شورای عالی مالیاتی فوق‌الاشعار دانسته لذا تقاضا شده است موضوع در شورای عالی مالیاتی مطرح گردد.

شورا در اجرای بند ۳ ماده ۲۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم با ملاحظه سوابق امروبحث و مشاوره بشرح آتی اعلام نظر می‌نماید:

رأی اکثریت:

اطهار نظر دفتر فنی مالیاتی با مفاد نظر مشورتی شماره ۴۲۱۹/۱۷ - ۶۶/۳/۱۷ این شورا مغایر است زیرا در موردی که قسمتی از سرمایه شرکت متعلق به دولت یا شهرداریها بوده باشد، طبق بند الف ماده ۸۰ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۴۵ و نظر مشورتی مذکور حکم قضیه معلوم و روشن است و اینکه در خصوص شرکت سرمایه‌گذاری ملی ایران تطبیق مورد با قانون و نظریه فوق به علت تدم تفکیک و تشخیص سهم دولتی در سود پرداختی یا تخصیصی به شرکت یاد شده و اعمال نرخ مقرر قانونی با اشکال مواجه

شده است . متذکر می شود که اولاً " مشخص کردن سهم دولتی و بخش خصوصی وسیلهء مسئولین امور شرکت امکان پذیر بوده و مسئولین مربوطه موظف اند برای انجام تکلیف قانونی با تفکیک میزان سهم دولتی و خصوصی مشکل مزبور را مرتفع نمایند . ثانیاً " علی الاصول موضوع مطروحه یک امر ماهوی است که رسیدگی و تشخیص آن به عهدهء مأمورین تشخیص می باشد که می توانند با رسیدگیهای لازم و عنداللزوم استعلام نسبت به رفع مشکل اقدام نمایند .

محمد رزاقی

علی اکبر سمیعی

محمدتقی نژادعمران

نظر اقلیت

با عنایت به نظر اقلیت مندرج در صورتجلسه شماره ۴۲۱۹/۱۷ - ۱۳۶۶/۳/۱۷ ، مالیات متعلق به سود پرداختی یا تخصیصی به شرکتهایی که کمتر از صد درصد سهام یا سهم الشرکه آنها با واسطه متعلق به دولت و شهرداری می باشد ، حسب مقررات بند ت ماده ۸۰ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۴۵ و اصلاحیه های بعدی آن می باید محاسبه و مورد مطالبه قرار گیرد .

محمدعلی سعیدزاده

محمد طاهر

شماره : ۳۰/۴/۴۲۶۶

تاریخ : ۱۳۶۷/۴/۲۸

صورتجلسه مورخ ۶۷/۴/۱۸

گزارش شماره ۱۹۹۴/۲۰ - ۱۳۶۶/۸/۱۶ دفتر فنی مالیاتی مبنی بر امکان طرح مجدد پروندهء مالیاتی مؤدیان در هیئت سه نفری موضوع تبصرهء یک ماده ۸۱ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۴۵ و اصلاحیه های بعدی آن قبل از صدور برگ تشخیص مالیات با توجه به قوانین و مقررات موضوعه حسب ارجاع مورخه ۶۶/۸/۲۱ معاونت محترم درآمدهای مالیاتی در اجرای بند سه ماهه ۲۵۷ قانون یاد شده در شورا مطرح است . شورا پس از بحث و بررسی و تبادل نظر لازم به شرح ذیل اعلام می نماید :

رأی اکثریت :

با توجه به تبصرهء یک ماده ۸۱ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۴۵ و اصلاحیه های بعدی آن کلیه دلایل مأموران تشخیص مالیات که با توجه به مقررات قانونی

و آیین نامه مربوط به نظر آنها موجب تشخیص در آمد مشمول مالیات مؤدی از طریق علی الرأس می باشد باید یکجا به هیئت مذکور در تبصره، یاد شده اعلام و سپس با متابعت از نظریه هیئت مزبور اقدامات بعدی معمول گردد. مگر آنکه بعد از اظهار نظر هیئت فوق الذکر و قبل از صدور برگ تشخیص مالیات اسناد و مدارکی که جزو مدارک ابرازی مؤدی نبوده، بدست آید و با اطلاعاتی واصل شود که با توجه به مقررات ذیربط به نظر مأموران تشخیص از جمله دلایل و علل رد دفاتر و تشخیص علی الرأس باشد که در این صورت ارائه اسناد و مدارک با اطلاعیه به این هیئت مزبور به منظور اظهار نظر مجدد مانعی ندارد.

محمد تقی نژاد عمران علی اکبر سمیعی محمد طاهر محمود حمیدی

نظر اقلیت

به استناد ماده ۱۴۹ قانون مالیاتهای مستقیم ممیز مالیاتی از تاریخ انقضای مهلت مقرر برای تسلیم اظهارنامه دارای یک سال فرصت قانونی برای رسیدگی نسبت به اظهارنامه تسلیمی و بابت بیشتر از آن در موارد تعدید شده برابر قانون می باشد. بنابراین گرچه از جهت رعایت حال مؤدی و جلوگیری از تضییع وقت اداری اصلح آن است که کلیه موارد ایراد دفاتر مشخص و یکجا به هیئت موضوع تبصره ۱ ماده ۸۱ اعلام و برای یک بار مورد اتخاذ تصمیم قرار گیرد اما صرف احاله پرونده به هیئت قاطع مهلت قانونی فوق الذکر نبوده و هیچ گونه منع قانونی برای ادامه رسیدگی و لزوماً احاله مجدد پرونده امر به هیئت یاد شده تا پایان مهلت قانونی در بین نیست و حتی در مواردی از قبیل وصول اطلاعیه و اسناد و مدارک مثبته دایر بر غیر قابل اعتماد بودن دفاتر قبل از پایان مهلت علی رغم رسیدگیهای قبلی لزوم ارسال مجدد موضوع برای اظهار نظر آن هیئت اجتناب ناپذیر می نماید. بنابراین و با عنایت به اینکه حکم تبصره ۱ ماده ۸۱ و ماده ۱۷۰ قانون مالیاتهای مستقیم و تبصره ماده ۱۷ آیین نامه نحوه تنظیم و نگاهداری دفاتر متضمن هیچ گونه حصر و قیدی در این خصوص نمی باشد بلکه صرفاً موضوع موکول به تأیید یا موافقت هیئت گردیده و بدون تردید اظهار نظر هیئت پیرامون دلایل محدوده اعلام شده از طرف مأموران تشخیص، تمامی مندرجات دفاتر و اسناد و مدارک حاضر یا دور از دسترسی مربوطه را شامل نخواهد شد، علی هذا طرح مسائل جدید در هیئت و کسب نظر مجدد از آن مرجع امر قانونی است.

محمد رزاقی

فرعی ، تفاوت سیاستهای حسابداری وعوامل بسیار دیگر اغلب بهر وری نسبی واحد ها را ابهام آلود میکنند . باوجوداین ، اگر واحدی خود را در مقایسه با واحدهای رقیب بمراتب غیرمولدتر بباید ، احتمال می رود که مشکلاتی بنیادی داشته باشد . شاید مدیران اصرار داشته باشند که نباید بیش از حد بر شکاف بهره وری تاکید شود و شاید حق هم با آنان باشد ، اما اگر بخواهند شکاف بهره وری را بکلی نادیده بگیرند ان وقت گرفتاری عظیمی برای خود در دست کرده اند .

بقیه از صفحه ۶۱

اصلاحیه عبارتی در تبصره ۲ ماده ۱۲۲ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶

در قسمت پایانی تبصره ۲ ماده ۱۲۲ قانون مالیاتهای مستقیم بجای عبارت " خواهد بود " عبارت " نخواهد بود " صحیح است که بدینوسیله اصلاحیه ان اعلام میگردد .

